UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate// librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XLVIII Qui vere deum diligunt vltra vires suas obedire desiderant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

Visual Library

EXiſtimamꝰ igitur fratres chariſſimi hilari ani-
mo mente promptiſſima obedientes prælatꝫ
& patribus noſtris, quia diuina vox imperat
nobis per Paulũ apoſtolũ dicens: Obedite præpoſitꝫ
Heb.13. veſtris in dño & ſubiacete eis. Quanto eñ humilio-
res & obediẽtiores fuerimꝰ, tãto leuiꝰ ſup nos ac dul
cius iugũ dñi ſentiemꝰ. Quãto obediẽtiores fuerimꝰ
p̃poſitis & patribus noſtris intantum obediet deus
orationibus noſtris. Citius eñ exauditur vna obe-
diẽtis oratio q̃ decẽ milia cõtemptoris. Sancta eñ
intentione & cum omĩ velocitate iuſſis ſenioꝝ no-
ſtroꝝ obtẽperemus, & mox vt aliquid nobis impa-
tum à maiore fuerit, ac ſi diuinitus imperetur morã
pati neſciamus in faciẽdo, quia obedientia q̃ maiori
bus p̃betur deo exhibetur. Ipſe eñ dixit: Qui vos au
Lucæ.10. dit, me audit. Pro dei eñ amore omĩ obediẽtia nos
ſubdamus maioribus noſtrꝫ, vt imitatores valeamꝰ
Phil.2. eſſe domini noſtri, de quo dicit Apoſtolus: Factus
eſt Chriſtus obediens vſqꝫ ad mortem.

Quomodo inuicem obedire debemus
Caput XLVII.

INuicem obedire debemus, ſicut ſerui domni ſe-
Mat.20. cundũ quod pręcepit dñs, quia qui vult in vobis
eſſe magnꝰ, fiat omniũ nouiſſimus, & omniũ ſer
uus. Quibus addidit, vt magis nos incliner ad humi
litatẽ: Sicut filius hoĩs non venit miniſtrari ſed mini
Gala.5. ſtrare. Sed & illud quod ab Apoſtolo dictũ eſt: Per
charitatem ſpiritus ſeruite inuicem.

Qui vere deum diligũt vltra vires ſuas

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

obedire deſiderant. Caput XLVIII.

QVi fideliter & pure deum diligit, & certꝰ eſt
de retributiõe dñi, nec ſufficere ſibi putat ea
quæ iniungũtur, ſed ſemper augmenta ope
ris quærit, & maiora q̃ iniungũtur deſiderat & exo-
ptat, etiãſi ſupra vires eſſe videat quod facit, nec ali-
qñ ſecurus eſt tanq̃ opere expleto, ſed ecõtrario ſolli
citus eſt & anxius tanq̃ qui nihil dignũ p̃ceptis euan
gelicis ægerit, memor illius dominici ſermonis dicẽ- Luc. 17.
tis: Cum aũt feceritis omnia quæcunq; præcepi vo-
bis, tunc diceris, ſerui inutiles ſumus, quod debuimꝰ
facere, fecimus.

De laude & qualitate obedientiæ. Caput XLIX.

SOla namq; virtus eſt obediẽtia, quæ virtutes cæ
teras menti inſerit, inſertasq; cuſtodit. Vnde &
primꝰ homo p̃ceptũ quod ſeruaret, accepit, cui
ſe ſi vellet obediens ſubdere ad æternã beatitudinẽ
ſine labore perueniret. Hinc Samuel ait. Melior eſt 1. Re. 15.
obedientia q̃ victimæ & auſcultare magis q̃ offerre
adipem arietũ. Obedientia quippe victimis iure præ
ponitur, quia per victimas aliena caro, per obedien
tiã vero voluntas propria mactatur. Tãto igit̃ quiſ-
que deũ citius placat, quãto ante eius oculos repreſ
ſa arbitrij ſui ſuperbia, gladio præcepti ſe immolat.
Sed quia nonnunq̃ nobis huius mũdi proſpera, nõ-
nunq̃ vero iubent̃ aduerſa, ſciendũ ſummopere eſt,
quod obediẽtia aliqñ, ſi de ſuo habeat aliquid, nulla
eſt, aliquãdo autẽ ſi de ſuo aliquid non habeat, mini